קִרְבָה אֶל

נַפְשִׁי גְאָלָהּ

משלים און מעשיות אין בילדער – פאר קינדער און אויך פאר גרויסע



דער ערב שבת וואס אלעס האט זיך איבערגעדרייט

ווען אלעס גייט קאפויער – זוכט מען נישט ווער איז שולדיג

ארויסגעגעבן דורך מכון 'נפשי גאלה'

משלים פון הרב יחיאל יהושע פרישמאן

בילדער: בנימין ו.

לעילוי נשמת

הצדיק מרענענע

ר' יצחק בן ר' אשר אנשיל

הרה"ח ר' שלמה ברוך

בן ר' אברהם הלוי בלוי ז"ל

לזכות התורם

לישועות מעל הטבע וכל טוב

להארות והערות, לתרומות והנצחות, ולכל ענייני מכון 'נפשי גאלה':

K7662543@GMAIL.COM · 052-766-2543

1 פרייטאג אינדערפרי. דער טאטע הענגט אויף אויפן פרידזשידער א גרויסן בלאט.



2 יאסי און חיימקע סאלוטירן ווי סאלדאטן.



3 אין געשעפט – א לאנגע ריי ביז צו דער טיר. דער טאטע קוקט אויפן זייגער און ווערט פארשוויצט.



4 אינדערהיים נעמט דער טאטע ארויס אלעס פון די זעק...



5 דער טאטע לויפט צוריק צום געשעפט – און די טיר איז פארשלאסן.



6 דער גוטער שכן דערלאנגט אים צוויי חלות, און דער טאטע אטעמט אפ.



7 דער טאטע שטעלט די טעפ אויף דער פלאטע. א שעה שפעטער – אלעס איז קאלט! דער שטעקער איז קיינמאל נישט געווען אריינגעשטעקט...



8 חיימקע וויל העלפן – און גיסט אויס וויינטרויבן זאפט אויפן וויסן שבת'דיגן העמד.



9 דער שבת זייגער פאר די ליכט איז צעבראכן, און דער טאטע קעמפט מיט אים מיט א שרויפציער.



10 יאסי'ס צווייטער שוך איז פארשווינדן! אלע קריכן אונטער די בעטן... און געפינען אים – אין וועש-קאסטן!



11 דער טאטע עפנט דעם טשאָלנט טאפ – און א שווארצער וואלקן קומט ארויס. דער טשאָלנט איז פארברענט!



12 גיך מאכט דער טאטע א נייעם טשאָלנט. יאסי האלט די קארטאפל, און חיימקע האלט די אייער – צוויי ליגן שוין אויף דער ערד...



13 דער זייגער אויף דער וואנט ווייזט אז ס'איז שוין זייער שפעט, און אויפן פלאן אויפן פרידזשידער – יעדע שורה איז אויסגעמעקט.



14 די שבת סירענע! דער טאטע שפרינגט אויף זיין ארט.



15 דער טאטע לויפט גיך צום מקוה, דער האנטוך אויפן אקסל און דער הוט פליט כמעט אוועק.



16 ווען ער קומט אן אין שול – האלט דער עולם שוין אינמיטן "הודו לה' כי טוב". דער טאטע קומט אריין אן אטעם.



17 אין קאפ לויפן אריבער אלע צרות: די חלות, די פלאטע, דער טשאָלנט...



18 אבער דער טאטע שאקלט מיטן קאפ, און אלע מחשבות פלאצן ווי א באלאן.



19 ער גייט אריין אין די הייליגע וועדטעד: "יאמרו גאולי ה' אשר גאלם מיד צר" – און ליכט קומט אריס פונעם סידור.



20 ער זעט פאר די אויגן ווי השם נעמט ארויס זיין נשמה פון אלע אייזערנע גראטעס וואס פארמאכן אים.



21 "יעלו שמים ירדו תהומות" – אלע שווערטער זענען ווי שטורעמדיגע כוואליעס. און השם, דער רחמנות'דיגער טאטע, שטרעקט אויס זיין האנט און ציט אים ארויס פון ים.



22 ער פילט דעם דארשט פון די וואס גייען אין מדבר – און ווי השם שיקט זיין וואסער און היילט אים פון אלע קרענק פון זיין נשמה.



23 ארום דעם שבת טיש זינגען דער טאטע, יאסי און חיימקע. דער טשאָלנט איז א ביסל משונה און אויפן העמד איז א לילא פלעק – אבער די פנימער שיינען.



24 א צייט שפעטער, איז אלעס גרייט פונקט צוועלף. דער טאטע פרובירט נאכאמאל צו פילן ווי דעמאלט – און עס גייט נישט. ער שמייכלט.



וואס לערנען מיר דערפון

אמאל גייט גארנישט ווי מ'האט געפלאנט. אבער אנשטאט צו זוכן וועט איז שולדיג און וועט האט נישט אכטונג געגעבן – לייגט מען דאס אלעס אוועק פון קאפ, און מ'גייט אריין אין די הייליגע ווערטער. און דאן פילט מען ממש די רחמנות פון השם: ווי ער נעמט אונז ארויס פון די אייזערנע גראטעס, פון דעם שטורעמדיגן ים און פון דער מדבר – און מ'זוכה צו א שבת פון ליכט ווי קיינמאל נישט.

